

Mál nr. 268/2013

**M
og
vátryggingafélagið X v/ innbústryggingar.**

Þjófnaður úr svefnherbergi þegar farið var inn um glugga í fjölbýlishúsi.**Gögn.**

135. Málskot, móttengið 15.8.2013, ásamt fylgigögnum.

136. Bréf X, dags. 26.8.2013, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Síðdegis hinn 16.10.2012 var lögreglu tilkynnt um innbrot og þjófnað úr íbúð M. Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir M að farið hafi verið inn um glugga á svefnherbergi þeirra, rótað til og ótilgreindu magni af skartgripum og úrum stolið. Íbúð þeirra sé á jarðhæð og svefnherbergisglugginn bakatil á suðurhlið hússins. Að sögn M hafi rífa verið á glugganum. Þau hafi farið að heiman um kl. 8:30 um morguninn og komið heim um kl. 18:30. Barnfóstra þeirra hafi komið í íbúðina um kl. 16:30, en einskis orðið vör því svefnherbergið hafi verið lokað og hún hafi ekki farið þangað inn.

Í rannsóknarskýrslu lögreglunnar kemur fram að brotist hafi verið inn í íbúðina, sem er í fjölbýlishúsi, „um gluggafag á bakhlið suðaustan til innst inni í 45° vinkli sem þar er á byggingunni og skjólgott er að athafna sig til innbrots.“ Þá segir í skýrslunni að brotist hafi verið inn í svefnherbergi hjóna með því að spenna upp gluggafag með 4 cm breiðu spennijárni sem markaði för eftir á gluggafaginu og ná því þannig upp úr öryggisjárnri sem er neðan á faginu.

M hafa krafist bóta úr innbústryggingarlið fjölskyldutryggingar sinnar hjá X vegna þeirra muna sem stolið var. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt gr. 4.5.1 í skilmálum innbústryggingarinnar bætir vátryggingin tjón vegna þjófnaðar úr íbúðarhúsnæði. Í gr. 4.5.7. í skilmálunum er mælt fyrir um þá varúðarreglu að læsa skuli m.a. íbúðarhúsum og loka öllum gluggum og krækja aftur. Í 3. gr. sameiginlegra skilmála vátryggingarinnar er kveðið á um það að skylt sé að fara eftir varúðarreglum í skilmálunum. Sé varúðarreglum ekki fylgt getur ábyrgð félagsins fallið niður í heild eða að hluta, sbr. 26. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Samkvæmt þessu lagaákvæði getur félagið ekki borið fyrir sig brot á varúðarreglu ef ekki er við vátryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að vátryggingaratburður hefur orðið verði ekki rakið til brota hans. Þótt félagið geti samkvæmt þessari grein borið fyrir sig að varúðarreglum hafi ekki verið fylgt má samt leggja á það ábyrgð að hluta með hliðsjón af því hvers konar varúðarreglu var ekki sinnt, sök vátryggðs, hvernig vátryggingaratburð bar að og atvikum að öðru leyti.

Fyrir liggur að rífa var á glugga þeim sem farið var inn um þegar þjófnaðurinn var framinn. Hann var því ekki lokaður né kræktur aftur. M höfðu því ekki farið eftir fyrrgreindri varúðarreglu í vátryggingarskilmálunum að loka glugganum og krækja hann aftur. Viðskilnaður gluggans auðveldaði mjög að opna mátti gluggann þannig að komast mætti inn um hann. Verður þjófnaðurinn rakinn til brots M á varúðarreglunni

og um er að ræða sök sem ekki telst óveruleg. Skilyrðum laga er því fullnægt þannig að X er heimilt að bera fyrir sig brot á varúðarreglu. Téð varúðarregla hefur mikla þýðingu til að koma í veg fyrir eða draga úr líkum þess að þjófar eigi við iðju sína greiða leið inn í híbýli fólks eða önnur húsakynni sem eiga að vera lokuð. Glugginn var á jarðhæð íbúðar á bakhlið húss innst í horni þar sem „skjólgt“ var að athafna sig til innbrots, en íbúðin var mannlaus frá því snemma morguns uns nokkuð var liðið á daginn. Í svefnherberginu innan við gluggann var ótilgreint magn úra og skartgripa. Þegar litið er til þessara aðstæðna á vettvangi verður að telja sök M svo verulega að X er laust úr ábyrgð. Tjón M vegna innbrotsins fæst því ekki bætt úr innbústryggingu þeirra hjá X.

Niðurstaða.

M eiga ekki rétt á bótum úr innbústryggingarlið fjölskyldutryggingar hjá X.

Reykjavík, 17. september 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.